

Bruksela, 10 stycznia 2018 r.
(OR. en)

15920/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0181 (NLE)

SOC 821
EMPL 621
MAR 238
TRANS 573

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Nr dok. Kom.:	11579/17 - COM(2017) 406 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY wdrażającej Umowę zawartą między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie zmiany dyrektywy Rady 2009/13/WE zgodnie z wprowadzonymi w 2014 r. poprawkami do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., zatwierdzonymi przez Międzynarodową Konferencję Pracy w dniu 11 czerwca 2014 r.

1. W 2006 r. Międzynarodowa Organizacja Pracy (MOP) przyjęła Konwencję o pracy na morzu. Konwencja ta została włączona do prawa UE dyrektywą Rady 2009/13/WE¹ w sprawie wdrożenia Umowy zawartej między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie Konwencji o pracy na morzu.

¹ Dz.U. L 124 z 20.5.2009, s. 30. Dyrektywa weszła w życie w dniu 20 sierpnia 2013 r., tj. w dniu wejścia w życie Konwencji o pracy na morzu. Państwa członkowskie były zobowiązane do jej transpozycji do prawa krajowego do dnia 20 sierpnia 2014 r.

W Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. jedynie częściowo uwzględniono problemy związane z odpowiedzialnością i odszkodowaniem z tytułu roszczeń członków załóg dotyczących śmierci, szkody na osobie i pozostawienia marynarzy w portach zagranicznych. Kwestię tę należy jednak w pełni uwzględnić, ponieważ wielu marynarzy na pokładzie statków jest obecnie pozostawianych bez wynagrodzenia, często przez kilka miesięcy, bez regularnych dostaw żywności, opieki medycznej czy środków na powrót do domu.

W 2014 r. Specjalny Komitet Trójstronny utworzony w ramach Konwencji o pracy na morzu przyjął dwie poprawki do tej konwencji mające na celu większą ochronę praw marynarzy w przypadku pozostawienia. Te poprawki wprowadzają system obowiązkowego zabezpieczenia finansowego mający zastosowanie, gdy armator nie pokrywa kosztów repatriacji; określają także minimalne wymogi, zgodnie z którymi system zabezpieczenia finansowego musi zapewniać odszkodowanie w związku z roszczeniami umownymi z tytułu śmierci lub długotrwałej niepełnosprawności marynarzy w wyniku obrażeń, choroby lub ryzyka związanych z wykonywaną pracą. Poprawki te zostały zatwierdzone na Międzynarodowej Konferencji Pracy w 2014 r.

2. W dniu 7 grudnia 2017 r. Rada (EPSCO) osiągnęła porozumienie polityczne co do tekstu wniosku², z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-językowej; tekst ten został sfinalizowany.
3. W związku z tym Komitet Stałych Przedstawicieli proszony jest o zaproponowanie Radzie, aby:
 - przyjęła tekst wniosku dotyczącego DYREKTYWY RADY wdrażającej Umowę zawartą między Stowarzyszeniem Armatorów Wspólnoty Europejskiej (ECSA) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie zmiany dyrektywy Rady 2009/13/WE zgodnie z wprowadzonymi w 2014 r. poprawkami do Konwencji o pracy na morzu z 2006 r., zatwierdzonymi przez Międzynarodową Konferencję Pracy w dniu 11 czerwca 2014 r., w wersji zamieszczonej w dok. 15647/17.

² Dok. 14150/1/17 REV 1